

Проект на Закон за лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити

Информация

Откриване / Приключване: 09.02.2024 г. - 11.03.2024 г. Неактивна

Номер на консултация: #8570-K

Област на политика: Финанси и данъчна политика

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на финансите

Тип вносител: Национално

С предложението проект на Закон за лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити (ЗЛОККК) се въвеждат изискванията на Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета относно лицата, обслужващи кредити и купувачите на кредити и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС (Директива (ЕС) 2021/2167, Директивата). Основната цел на Директивата е хармонизация на мерките и правилата за разрешаване на проблема с високите равнища на необслужвани кредити и предотвратяването на тяхното бъдещо натрупване. Предвид взаимосвързаността на банковите и финансовите системи в ЕС, съществуват значителни рискове от разпространяване на отрицателните последици за икономическия растеж и финансовата стабилност сред отделните държави членки.

Предложените в законопроекта мерки са насочени към преодоляване на проблемите с необслужваните кредити посредством развитие на стабилен вторичен пазар, позволяващ усвояване на излишъка от необслужвани кредити от кредитните институции, създаване на по-добри условия за трансграничното прехвърляне на необслужвани вземания по кредити, както и осигуряване на високи нива на защита на интересите на кредитополучателите.

Отговорна дирекция:Регулация на финансовите пазариE-mail:rfp@minfin.bg

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на финансите

Адрес: София, ул. Г. С. Раковски № 102

Електронна поща: feedback@minfin.bg

Полезни връзки

Министерство на финансите - <https://www.minfin.bg/>

Документи

Пакет основни документи:

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:38)

Предложения за промени в закона - седма и последна част

18. Предлагани изменения в други закони:

18.1. Следва да се предвидят и изменения с Търговския закон – във връзка с предложението за чл. 7, ал. 2, вместо предлагания текст в новия закон, в чл. 1, ал. 1 на ТЗ в т. 7 накрая да се добави „както и изкупуване на кредити или вземания по тях“.

18.2. В Гражданския процесуален кодекс – някои от предлаганите изменения не биха имали никакъв ефект, ако съдилищата не могат да установят извършени прехвърляния и на какво основание са направени в заповедното производство. Така изискванията за предварително информиране на кредитополучателя за извършена цесия е невъзможно да се контролират от гражданския съд към момента, тъй като за издаване на заповед за изпълнение е достатъчно кредиторът, на който вземането е прехвърлено, да твърди (а не да доказва), че е уведомил длъжника за цесията. Затова, ако не се въведе следното изменение в ГПК, което да промени досегашната трайна и неизменна практика на съдилищата, особен практически смисъл от разпоредбите на чл. 18 от проектозакона и новите чл. 32а ЗПКр и чл. 46, ал. 4 ЗКНИП няма да има:

18.2.1. Чл. 410, ал. 3 се изменя така:

„(3) Когато вземането произтича:

1. от договор, сключен с потребител – към заявлението се прилагат договорът, ако е в писмена форма, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия, ако има такива;

2. от прехвърляне на заявителя на права по договор за кредит – към заявлението се прилага доказателство за връчване на съобщение до длъжника за това, че вземането му е прехвърлено.“

18.2.2. В чл. 418, ал. 3 се създава ново изречение второ: „Когато вземането е било прехвърлено, следва да се представи и изходящ от длъжника или официален документ за това, че уведомление за прехвърлянето е съобщено или връчено на длъжника.“

(Забележка: Изразът „съобщено или връчено“ цели да посочи, че става въпрос или за разписка за получен документ, или за връчване по някой от способите на ГПК или Закона за пощенските услуги.)

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:37)

Предложения за промени в закона - шеста част

14. За чл. 40:

Чл. 40, ал. 5 – Разпоредбата урежда достъп до надзорна тайна на БНБ. Уместно е да се предвиди при спор между поднадзорно лице и кредитополучател, последният да може да изисква надзорна информация от БНБ или КФН по гражданско производство, по което спори с подлежащия на надзор субект. В тези случаи гражданският съд следва да спазва Закона за защита на търговската тайна.

15. За чл. 49:

Чл. 49, ал. 2 – Следва да се прецени дали актовете за издаване на лиценз следва да подлежат на незабавно изпълнение.

16. За § 1 – дефиниции:

16.1. § 1, ал. 1, т. 4, 7 и 8 – напълно излишни дефиниции, които могат да се въведат в основния текст на закона или са ясни от съдържанието му.

16.2. § 1, т. 12 – В дефиницията на „маловажен случай“ препратката трябва да е към конкретната разпоредба от ЗАНН – § 1, ал. 1, т. 4, а не към целия закон.

17. Промени в Закона за потребителския кредит:

§ 10 – Приемането на закона е повод освен предложените промени в Закона за потребителския кредит да се отстранят и някои неясноти в него, които следват от неточни редакции или противоречия в съдебната практика. Предлагат се следните промени:

17.1. В чл. 10, ал. 1 думите „и размер шрифт – не по-малък от 12“ се заменят с правилния терминологично израз „и кегел на шрифта – не по-малък от 12 пункта“, като това ще улесни и техническите експертизи.

17.2. В чл. 11, ал. 3 думите „във всеки един момент на договора“ се заменят „във всеки момент от действието на договора“.

17.3. Предлаганата нова разпоредба на чл. 14а следва да се съобрази с чл. 11, ал. 3, който би следвало да се отмени (както това е направено в § 11 за аналогичен текст в Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители), и да се предвиди в новия чл. 14а, че погасителният план се предоставя безвъзмездно и като извлечение от сметка, което съдържа размера на извършените до момента плащания.

17.4. В чл. 19, ал. 4 думите „от пет пъти размера“ се заменят с „от петкратния размер“.

В чл. 19, ал. 5 се изменя така: „(5) Клаузи в договора, които предвиждат годишен процент на разходите, по-голям от посочения в ал. 4, са нищожни.“

17.5. Правилото на чл. 19, ал. 6 от закона създава проблеми в съдебната практика, защото може да се прилага при всички случаи на частична нищожност на клаузи, а не само на тези на повишен ГПР, а и няма яснота дали се прилага т съдилищата служебно (налице е противоречива практика), поради което предлагаме да се отмени чл. 19, ал. 6 и да се създаде нова ал. 2 на чл. 23:

„(2) При плащания въз основа на клаузи в договора, които са обявени за нищожни, надплатеното от потребителя се удържа от последващите му задължения, като това се прави и служебно от съда.“

17.6. Чл. 32а – Новото задължение на кредиторите – да водят преговори с длъжника, преди да пристъпят към принудително изпълнение, е свързано само с административна санкция. Би следвало да се предвиди, че ако кредиторът е потърсил принудително изпълнение, без да предложи разумно реструктуриране на дълга, той би следвало да губи и други свои права – напр. правото на законна лихва за определен период от време, или пък да губи правото на разноски за съдебното производство, ако в определен срок след образуването му (напр. 3 месеца) потребителят изплати поне 50 % от задължението си.

17. Промени в Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители:

§ 11 – Аналогично на предложенията по § 10, но за Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители:

17.1. В чл. 23, ал. 5 „и размер шрифт – не по-малък от 12“ се заменят с правилния терминологично израз „и кегел на шрифта – не по-малък от 12 пункта“.

17.2. В чл. 29, ал. 9 – 10 да се изменят, като в ал. 9 думите „от пет пъти размера“ се заменят с „от петкратния размер“, а ал. 10 се изменя така: „(10) Клаузи в договора, които предвиждат годишен процент на разходите, по-голям от посочения в ал. 9,

са нищожни.“

17.3. В чл. 29, ал. 11 относно надвезтите суми се отменя и се създава нова ал. 2 на чл. 39 със следния текст:

„(2) При плащания въз основа на клаузи в договора, които са обявени за нищожни, надплатеното от потребителя се удържа от последващите му задължения, като това се прави и служебно от съда.“

17.4. За чл. 46 – отново да се предвиди дали да няма и гражданскоправна санкция, която се състои в загубване на правото на законна лихва за определен период от време.

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:37)

Предложения за промени в закона - пета част

10. За чл. 19 - права на купувача на кредити спрямо длъжника:

Забележките са две групи:

10.1. Относно оформлението на текста: Отново използва паразитната формулировка с преписване на чл. 35, ал. 1. Следва да се опрости и съкрати.

10.2. Съдържанието на разпоредбата относно произтичащите от договора за кредит права не отчита, че договорите за кредит може да препращат към други документи или да имат клаузи за промяна на условията си при обективни изменения в обстоятелствата. Освен това ал. 2, която урежда правото на купувача на кредит на лихви, следва да се преосмисли при договорите, по които кредитополучател не е потребител – там при забава освен законна лихва може да са предвидени неустойки и други разходи.

10.3. Предлагана редакция:

„Чл. 19. (1) Купувачът на кредити и лицето по чл. 35, ал. 1 нямат право да изискват от кредитополучател плащане на вземане, различно от дължимото, определено съобразно договора на кредитополучателя с първоначалния кредитор.

(2) Купувачът на кредити и лицето по чл. 35, ал. 1 има право при забава на кредитополучателя да прилага само последиците на забавата, които са предвидени в първоначалния договор за кредит, при отчитане на ограниченията, които се прилагат спрямо кредитополучателите – потребители.“

11. За чл. 24:

Чл. 24, ал. 2 – Разпоредбите, които уреждат правомощия на БНБ и КЗП да извършват проверки в чужбина, изглежда, че противоречат на чл. 14, пар. 4 и 5 от Директива 2021/2167, които изискват не пряко действие в чужбина, а

сътрудничество с органите на приемащите държави. Чл. 14, пар. 7 пък изисква в тези случаи изрично проверките да се правят от органите на приемащата държава.

12. За чл. 31 относно договорите между първоначален кредитор и купувач на кредит:

12.1. Чл. 31, ал. 1 – Думите „се уреждат с договор“ следва да се заменят със „се уреждат с писмен договор“, което изключва нуждата от дефиниция по § 1, т. 4.

12.2. Чл. 31, ал. 7 – въведеното общо правомощие на БНБ да изисква от субектите по закона данни за кредити (което не се съдържа в Директивата) следва да се ограничи с позоваване на регулаторните ѝ задължения или поне на целта на закона, тъй като иначе може да се използва за инструмент за натиск или узнаване на търговски тайни. Предлагана редакция:

„(7) Българската народна банка има право да изисква от кредитните институции и купувачите на кредити допълнителна информация относно прехвърлените вземания по необслужвани кредити за изпълнение на задълженията си по този закон или осъществяване на другите си регулаторни правомощия.“

13. За чл. 35:

13.1. Чл. 35, ал. 1 – формулировката относно лицата, които фактически ще събират пари по закупения кредит, взета от текста на Директивата, е напълно неясна в този превод и без всички препратки от последната. Следва да се опрости изречението така: „(1) Купувачът на кредити сключва договор с кредитна институция или лице, обслужващо кредити, което извършва дейностите по чл. 6, ал. 2, по отношение на придобитите от първоначалния кредитор вземания или други права по необслужвани кредити, предоставени на потребители.“

13.2. Чл. 35, ал. 4 – Не е ясно защо изрично в закона се посочва, че по отношение на купувачите на кредит се прилагат и другите закони (все едно законодателството се прилага на парче). Така у прилагащите закона ще се създаде илюзията, подкрепена от законодателния текст, че дейността им се регулира само от един закон, а другите нямат значение. По отношение на т. 2 следва да се вземе предвид казаното по-горе за чл. 4, като се направи преправяне към всички приложими правила на международното частно право, а не само към Регламент (ЕС) № 1215/2012.

13.3. Чл. 35, ал. 5 – Ненужно дългата формулировка в началото може да се замени с „Лицето по ал. 1“.

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:36)

Предложения за промени в закона - четвърта част

7. За чл. 9 – приложения към искането за придобиване на лиценз:

Чл. 9, ал. 2, т. 7 и 8 – задължаването на кандидатстващите за лиценз да представят копия от български документи за самоличност не съответства с принципа за еднократно събиране на данни – тези данни могат да се предоставят на БНБ от МВР. Неясно защо следва да се представят и копия от дипломи за висше образование, които съществуват в регистрите на МОН.

8. За чл. 14:

Тази разпоредба урежда основанията за отнемане на лиценз. Предлага се една редакция:

Чл. 14, ал. 3 и 4 – Изискването отнемане на лиценз на дружество, обслужващо кредити, да става само по искане на Комисията за защита на потребителите, не отчита регулаторните дейности на БНБ. Следва да се уреди възможност за такова сезиране от КЗП, а не изключителна компетентност.

9. За чл. 18:

Тази разпоредба урежда изискванията към уведомленията за извършено прехвърляне на вземане (цесия) и има нужда от множество редакционни поправки:

9.1. Чл. 18, ал. 1 – Уредбата на изискванията за уведомяване за прехвърляне на кредит съдържа неясното понятие „заверени за дата издържание“ – не е ясно дали се препраща към реда на нотариалните заверки или друго изискване. Предлагаме по-изчистена редакция:

„(1) При всяко прехвърляне на вземане или предприемане на действия по обслужване на кредита, както и при поискване от длъжника, купувачът на кредити или, в случаите по чл. 35, ал. 1 – кредитната институция или лицето, обслужващо кредити, с което този купувач е сключил договор, изпращат на кредитополучателя уведомление с посочена дата на изготвяне“.

9.2. Чл. 18, ал. 3, т. 7 – Думите „дължимото от кредитополучателя задължение“ правят текста неясен и трудно четим. Следва да се замени със „задължението на кредитополучателя“. Трябва и да се добави запетая пред „като“.

9.3. Чл. 18, ал. 3, т. 9 – 11 – Разпоредбите не са конкретизирани по отношение на това за какви лични данни става въпрос, като трите точки могат да се заменят с препратка към Общия регламент за защита на данните или изрази „информация за вида на получените от купувача на кредита лични данни за кредитополучателя; начина на обработването им; целите, за които се обработват; срока на съхранение и реда за упражняване на първо на достъп, коригиране и изтриване на тези данни“.

9.4. Чл. 18, ал. 3, т. 14 – Отново буквално копиране на текста на Директивата за случай, в който уредбата на закона ще се прилага само в България (или поне това следва от тълкуването на чл. 11, ал. 5, т. 1) – следва да се посочи само „наименование, адрес и данни за контакт на Комисията за защита на потребителите като орган за подаване на жалби“.

9.5. Чл. 18, ал. 4 и 6 – Усложнената и неясна формулировка „Купувачът на кредити или в случаите по чл. 35, определена кредитна институция, или лице, обслужващо кредити,“ следва да се замени с „Купувачът на кредити или лицето по чл. 35, ал. 1“.

9.6. Чл. 18, ал. 8 – Звучи като писано от човек, чийто майчин език не е български.
Предлагана редакция:

„(8) Първоначалният кредитор или купувачът на кредити, при когото се намират документите, които удостоверяват вземането или информация във връзка с него, е длъжен при писмено искане от кредитополучателя да му предаде копия от документите.“

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:36)

Предложения за промени в закона - трета част

4. За чл. 6:

Това е разпоредба, която на практика дава дефиниция на предмета на закона, като тя може да се опрости.

В чл. 6, ал. 2 и 3: Изключително усложнените формулировки на основната законова дефиниция на „обслужване на кредити“, както и това за какво се издава лиценз може да се опрости:

„(2) Обслужване на кредити е извършване от името на първоначално отпусналата кредита кредитна институция на една или повече от следните дейности във връзка с необслужван кредит:

1. събиране или възстановяване от кредитополучателя на дължими плащания по договор за кредит;
2. предоговаряне с кредитополучателя на условията по договора за кредит в съответствие с дадените от купувача на кредит указания, когато лицето, обслужващо кредити, не е „кредитен посредник“ съгласно определенията в § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за потребителския кредит и § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители;
3. администриране на жалби от кредитополучатели;
4. информиране на кредитополучателя за промени в лихвените проценти или таксите, както и за евентуални дължими плащания по договора за кредит.

(3) Извършване на дейностите по ал. 2 от лице, което има седалище в България, се допуска след издаване на лиценз от Българската народна банка.“

5. Чл. 7 и предлагано изменение в Търговския закон (вж. т. 18.1):

Предвидено е, че лицата, извършващи дейност по новия закон трябва да имат търговска регистрация – това обаче е непрецизно, тъй като правно значение има не търговската регистрация като правна последица, а качеството, което я предполага – възникването на търговско качество по смисъла на чл. 1 ТЗ. В тази насока се предлага:

Чл. 7, ал. 2 – В тази редакция правилото няма смисъл – нито е предвидена санкция, нито става ясно дали тези лица придобиват качество „търговец“, ако не се регистрират. Уместно е вместо нова разпоредба да се предвиди изменение в чл. 1, ал. 1 от Търговския закон, която да предвижда, че извършването по занятие на сделки по придобиване на кредити придава търговско качество. Последиците от това са отдавна уредени в ТЗ и ЗТРРЮЛНЦ, където са предвидени и съответни санкции за липса на регистрация.

6. За чл. 8:

Разпоредбата урежда условията за лицензиране, като има нужда от някои стилистични редакции.

6.1. Чл. 8, ал. 1 – преди и след израза „доколкото не е предвидено друго“ следва да има запетай.

6.2. Чл. 8, ал. 3 – използваният израз „средства с недоказан произход“ няма ясна законова дефиниция и би създал пречки при лицензирането, защото позволява административен произвол. Би следвало изискването да е да не се издава лиценз, когато има съмнение за произхода на средствата, изразено от лицензионния орган, а не лицензиантът да следва да доказва произход на средства.

6.3. В чл. 8 и 9 формулировките в сегашно време на деятелен залог на глаголите правят текста напълно неясен – това не са законодателни декларации, а условия за лицензиране, поради което следва да се посочи, че лицата „трябва да удостоверят добра репутация“ и „трябва да (докажат, че) притежават подходящи познания и опит“.

6.4. Чл. 8, ал. 8, т. 4 – в израза „добрата репутация“ е пропуснато притежателно местоимение – „добрата им репутация“.

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:35)

Предложения за промени в закона - втора част

2. За чл. 3:

В чл. 3, т. 3 формулировката на едно от изключенията от обхвата на закона е очевидно неясна, тъй като в предлагания ѝ вид изглежда, че се прилага именно за сделки, за които има изрични правила в закона (чл. 35 – 39). Текстът трябва да се

изясни и изчисти чрез посочване на субекта, за който законът не се прилага в изречение с използване на деятелен залог:

„3. кредитни институции, учредени в Европейския съюз, които придобиват вземания по необслужени кредити.“

3. За чл. 4:

В чл. 4, който урежда материалния обхват на закона и връзката му с други нормативни актове и правни отрасли, се забелязват няколко проблема:

3.1. Изброяването на изключенията в чл. 4, което има смисъл в текста на една Директива, е напълно нелогично и излишно в националния закон, който я транспонира. Разпоредбата следва да е много по-ясна и конкретна и да посочва точно последиците, към които новият закон няма да се прилага, тъй като според Директивата следва да се създаде регулаторна рамка, а не преуреждане на отношенията по граждански договор. По отношение на това, че новият закон няма да налага промени в правилата на международното частно право, чл. 4, ал. 1, т. 2 от проекта ограничава тези правила до Регламент (ЕС) № 1215/2012 г., който обаче се прилага само спрямо ответници с местоживееене на територията на Европейския съюз, а международната компетентност по договори за кредит се урежда в България и от редица други правила, особено с дувстранни договори за правна помощ. Поради това е разумно да не се прави препращане към определен акт на МЧП, а бланкетно – към всички правила.

3.2. Особено проблемна е редакцията, която проектът предлага за чл. 4, ал. 3, тъй като предвижда въвеждане на изключение на общите правила на ЗЗД специално за договорите за кредит в отношения, които не са потребителски, и обхватът и смисълът на това изключение не са ясни. Съгласно проекта длъжникът по договорноп за кредит ще може да противопостави нта купувача на такъв кредит (цесионера) всички възражения, които може да противопостави на цедента – в момента това се прилага за потребителите по силата на чл. 26, ал. 2 от Закона за потребителския кредит и чл. 44, ал. 2 от Закона за кредитите за недвижими имоти на оптретители. Извън потребителското право никога не е имало спор, че длъжникът може да предяви спрямо цесионера всички възражения, които произтичат от договора зда кредит и са били противопоставими на цедента. Различно обаче се третира извън потребителското право възможността за възражение за прихващане, за които съществува специално правило по чл. 103, ал. 3 ЗЗД, което е ясно и прилагано дълго и допуска длъжникът да направи такова възражение и срещу цесионера, освен ако изрично не одобри (т.е. не се съгласи) с прехвърлянето на вземане. Ограничението на тази възможност само за договорите за кредит, което се предлага в чл. 4, ал. 3 от проекта, е нелогично и би възпрепятствало търговци да сключват споразумения с множество страни. Затова това правило следва да отпадне, тъй като вече съществува в законодателството ими има дългогодишна традиция на прилагане, която не е създавала никакви особени пречки до момента. Въвеждането на изключение от ообщия режим само за договори за кредит изглежда неуместно и не е яснокакви цели постига.

3.3. Заради това редакцията следва да звучи така:

„Чл. 4. (1) Разпоредбите на този закон не засягат прилагането на:

1. реда за прехвърляне на вземания и установените от гражданските закони последици от прехвърлянето им;

2. правилата относно международната компетентност на съдилищата, които разглеждат искове във връзка с договора за кредит и за определяне на приложимото право към договора;

3. част пета „Изпълнително производство“ на Гражданския процесуален кодекс и дял четвърти „Събиране на публичните вземания“ на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Лицата, обслужващи кредити, извършват дейността си при спазване на изискванията на този закон и Закона за защита на потребителите, Закона за потребителския кредит, Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители и другите приложими разпоредби, уреждащи защитата на потребителите, в случаите когато кредитополучателят е потребител.

(3) Купувачът на кредит извършва дейността си при спазване на изискванията, уреждащи защитата на кредитополучателите според законите, които уреждат действието на договора за кредит.“

Автор: Андрей Георгиев (11.03.2024 15:34)

Предложения за промени в закона - първа част

Целта на предлагания нов Закон за лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити, е разрешаване на отдавнашен проблем в българската практика за събиране на вземания чрез създаване на механизми за административен контрол на частните дружества за управление и събиране на проблемни кредити. Като цяло проектът отговаря на целите и основните изисквания на директивата, която транспонира – Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета относно лицата, обслужващи кредити и купувачите на кредити и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС, но също така търпи и някои критики. На първо място текстовете на закона в много части не отговарят на употребявания в ежедневието български език, доста усложнени са като формулировка и могат да бъдат сериозно опростени с цел премахване на граматически грешки и подобряване на яснотата на текста.

Извън тази „хоризонтална критика“ има два **основни** проблемни момента. На първо място предлаганата разпоредба на чл. 4, ал. 3, която, макар в ал. 1 да е заявено, че няма да променя принципи на действащото гражданско право, всъщност променя установени правила за ефекта на прехвърлянето на вземания, за които няма логика да са различни при договорите за кредит (които не са сключени с потребител) спрямо режима за всички останали вземания. На второ място, предлаганите промени в заключителните разпоредби на Закона за

потребителския кредит и Закона за кредити за недвижими имоти на потребители следва да се прецизират и да се използва поводът, за да се поправят някои други редакции в тези закони, които ги правят неясни или които създават противоречия в съдебната практика.

Конкретните предложения са:

1. За чл. 1:

В чл. 1, ал. 2, която урежда приложението на закона спрямо лицата, следва формулировката да се измени, тъй като законът ще се прилага и към банки от трети страни, които оперират на територията на Съюза и за по-пълна защита и уеднаквяване на режимая следва да се приеме следната формулировка:

„(2) Този закон се прилага по отношение на необслужвани кредити, предоставени от кредитни институции, опериращи в Европейския съюз.“

Съответно в чл. 3, т. 2 думите „учредена в Европейския съюз“ следва да се променят на „оперираща на пазара в Европейския съюз“.

Автор: Елисавета Новакова (22.02.2024 09:01)

Лицензиране плюс сертифициране/специализиране на трети лица, купувачи на кредити

Според представените дипломи и професионален опит лицата, които искат да се лицензират като купувачи на кредити, да имат възможност да заявяват в каква сфера и с какъв тип клиенти предполагат, че ще могат да работят успешно за
?????????? ?? ???????? ? ???????? ??????? ?? ?????????????? ??????? ? ???????????????????
?? ???????? ??????? ????????????. ??? ? ? ?????????????? ?????? ? "?????????" ???????, ????? ?
?????????? ?? ?????????? ??? ???????????????.

? ?????????? ? лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити изрично да се споменава специализацията - с какъв тип клиенти биха искали да работят и биха били успешни.

???? ?? ?????????? ??????? ?? ?????????? ?????????? ?? ?????????????? ?????????????????????? ? ??
????????????????????? ?????????????? ??????, ??????? ?? ??? ? ?????????? ?? ??????? ?? ??????? ???????
?? ?????????????????? ??????? ?? ?????????? ? ?? ??????? ?? ?? ?????????????? ? ? ???????, ?????? ? ??
?????????????? ?????????????? ? "????????". ??? ? ? ?????????? ?????????? ?????? ?????????? ? ???????????/
?????????? - ?????????? ??? ? ?????????? ???????????/??????????/е????????????? ?????????? ? ?????????? ??
????????????? ?????????? ?? ??? ? ??????????, ?????? ?? ??????????? ?? конкурентоспособността и или
изискванията към качеството, ?????? ?? ?????????? ?????????? ?????????? ?????????? ? ??????????
????????????, ?????? ?? ??????????????, ?????? ?? ?????????????????, ?????????????? ?? ?????????????? ?
?????????, ?????? ?? ?????????????? ? ???????????????/????????????????? (resilient), ?????? ?? ?????????????
?????????????, ??? ? ? ?????????????? ?? ?????????? ?? ?????? ? ?? ? ?????????????? ?????????? ??? vs.
????????????? ???????????????/????????????? ??? ? ??????????????, ??????????????, ??????????????, ???????????,
клептомания, хранителни разстройства, порив за "професионално" учене цял
живот, доквалификация и преквалификация, умишлено пълнене на главата с нова

и ненужна информация итн

Кой може да го направи горното проучване?! Завършили висше образование, които освен да възпроизвеждат, превеждат, могат и да мислят и да творят. За това са нужни основни методологични познания, умения по математика и статистика, като и умения за анализиране и интерпретиране. "превеждане" на данни.

Автор: Елисавета Новакова (22.02.2024 08:21)

Назначаване на проверка за включване на трето лице (купувач на кредита)

Моля да бъде предвидено инициирането на проверка, която да установява в конкретен случай дали е нужно или дори неотложно включването на трето лице (купувач на кредита)

Проверката може да се инициира по желание на

- кредитополучателя
- кредитодателя
- работодателя
- Агенцията за закрила на децата
- близки на кредитополучателя
- общината
- други, които прецените

Но защо от общините?! Ако една общината планира двугодишен ремонт и застрашава бизнеса на продавачи и предлагащи услуги за дълъг период от време, то последните са в риск, ако имат дългогодишни кредити и разчитат единствено и само от приходи реализирани на мястото, на което ще се прави ремонта. Общината да се яви гарант и да се включи активно в предоговарянето на кредити на бизнеса. Кагато очаква бизнесът да плащат данъци на общината, то тя може да покаже далновидност, загриженост и друг вид отношение към своите данъкоплатците, техните служители и семейства...

Автор: Елисавета Новакова (20.02.2024 14:43)

Лицата, обслужващи кредити и купувачи на кредити от страни членки

Ако решите да вмените на лица, обслужващи кредити и купувачи на кредити, социални функции, то трябва да гарантирате, че и лицата, обслужващи кредити и купувачи на кредити от страни членки също ще спазват същите правила като българските лица, обслужващи кредити купувачи на кредити. В този смисъл трябва да има специални изисквания към тях като познания на български език на ниво C1/C2, за да могат да комуникират свободно със своите клиенти, да познават българския менталитет, култура и история, например да се явят на изпит поддобен на изпита за българско гражданство и други подобни защитни механизми.

Автор: Елисавета Новакова (20.02.2024 11:23)

Оценка на риска

Може ли да направите една оценка на риска за озаконяване на порочните практики от настоящия момент и тяхното прокламиране за нормалност.

Какво иска ЕК - да се реши проблемът с високите равнища на необслужвани кредити и предотвратяването на тяхното бъдещо натрупване. Тук има две страни едните дават кредит, другите взимат кредит. Би трябвало да се създаде win.win.ситуация в която и двете страни печелят чрез въвеждане на трето лице, което и то трябва да спечели. Как може да се постигне това?!

Кредите се дават на юридически и на физически лица. Мерките и механизмите трябва да бъдат за едните и другите различни.

При юридическите лица новото/трето лице, което купува кредита, трябва да се опита не да разпродаде имуществото и ресурса на юридическото лице и да го доведе до фалит, а да направи анализ на фирмената дейност, да направи фирмата конкурентоспособна и да подпомогне развитието на дейността, запазването на работните места, и от обновяването и рестарирането на дейността, да се генерират нови приходи, от които третото лице да си вземе парите обратно. Целта не е третото лице да се включи като ликвидатор, а като реформатор.

При физическите лица новото/трето лице, което купува кредита, трябва да се опита не да разпродаде имуществото и ресурса на физическото лице и да го доведе до фалит, просешка тояга и да го изхвърли на улицата, а да направи анализ първо на психическото здраве (включително комарджийски зависимости) и на професионалните умения. Третото лице да помогне на закъсалия да си намери подходяща работа според неговите възможности и да направи дългосрочен план за връщане на кредита, да му гарантира условия на живот и спокойствие, за да може да упражнява трудова дейност, от която да може и да връща своите задължения. При нужда да заплати курс за квалификация, да намери работодател и да помогне за сключиването на трудов договор.

С две думи третото лице, което се включва като посредник/медиатор между кредитната институция и кредитополучателя, е един вид социално предприятие в обществен интерес. итн итн

Всичко друго е просто едно озаконяване на моментното положение и даване на възможност например на едни алчни новобогаташи да спят спокойно на мека пухена възглавничка И в бъдеще.

Сега ми цитирайте във доклада Ви на въздействие и в новия Ви закон къде сте написали нещо в стила на гореизложеното и коя вратичка в закона би позволила да се случи нещо подобно от горенаписаното?! Ако не намирате, бих Ви препоръчала да премините курс за квалификация преди да преработвате документа, а не след това. За съжаление умения в преводаческа дейност, не са достатъчни за изготвянето на такъв документ.

Автор: Елисавета Новакова (20.02.2024 08:31)

Предпоставки за успешен семеен бизнес по чл. 8

Относно изисквания към лицата, обслужващи кредити

Според чл. 8 ал. 8 т.3

?? ?????? ?? ?? ?????????????? ? ????? ? ?????????? ?? ??????????????, ???????? ? ???????????

????, ?? ????? ????? ? ??? ????????????? ? ??????????? ?? ????????? ?????????? ?? ???????? ????????? ?
?????????????? ?? ???????? ?? ???????, ?????? ?? ?? ?????????????? ? ??????????? ?? ?????????????????! ?????
?????????????? ?? ? ?? ?? ????? ?????????, ?? ????????????? ??????????. ?? ???????? ??? ?? ??????????? ?
?????? ?????, ????? ?????? ???????????, ????? ??? ?????? ??????????? ?? ?????????, ??? ? ????? ?? ??????,
??? ? ??? ? ????????????? ???

?? ?? ?? ?????????? ???????? ?? ????? ????????? ? ????? ? ????????? ?? ????? ? ??????????, ???-?????
?????????????? ????? ?????? ????? ??? ?? ??????????, ?? ??????????? ??????-?????????????.

?????, ?? ? чл. 8 ал. 8 т. 3 ????? ?? ?? ????????? и опит в държавната и общинска администрация или родствени връзки с работещи в държавната и общинска администрация.

Добре е, че не изисквате диплома за юридическо или икономическо образование, те и без това голяма част от тях са купени като стока на пазара - който има пари получава, който няма само гледа.

Нищо не споменавате за моралните качества на хората, които ще получат китапа.лиценза. Коя професия днес гарантира някакви морални качества?! Може би трябва да отворите лицензите и за учители и лекари, попове и занаятчийи/ремонта.джии, бивши държавни служители отбити от хранилката?! Особено за онез, които са развили добри бизнес умения в многогодишната си практика пренебрегвайки морала.

Ще имат ли право лицензираните да дават след време като забогатеят и те кредити или ще им забраните?! Какво е предвидено да е позволено на практикуващите да правят със спечелените СИ от бизнес пари - да ги пренасочват за (държавна) благотворителност - да ги вземат от неудачниците и ги дават на хора с потенциал?!

Моля вижте как функционира една модерна кредитна система на обществен принцип. Моля в парламента да поканите някой да обясни както на властимащите така и на гражданите, как функционира например GLS Gemeinschaftsbank и да Ви/ни настрои на вълна sustainable living

Автор: Елисавета Новакова (19.02.2024 23:10)

Аутсорсинг на "мръсната работа"

Едно е да даваш пари, друго е да трябва да си ги търсиш обратно... Просто позволяваш на трети с професионален аут.опит в областта на икономиката, правото и или финансите, да предприемат "подходящи мерки". Моля дефинирайте и избройте подходящи мерки и ограничете мерките в случай, че! Къде е границата, какво е табу и не трябва да се разрешава?!

Кога се практикува саламова тактика в стил ту даваш морковче в неотложни случаи, ту биеш с тоягата в разумни срокове и после бягаш?!

Моля не разрешавайте тази "модерна лицензирана професия" в България, отворена за външни лица от страни макар и от държави членки. Който е дал кредит, той да си ги търси обратно. Това е част от риска му и да си е правил сметката, че като каже А, може да му се наложи да каже и Б, или В и да не разваля морално. прехвърля топката на трети, защото не му се иска да развали своята репутацията, да изцапа своите ръцете, да му се налага да сваля белите си ръкавички, с които гали главите на децата си, и след това ляга да спи спокойно. Да си е направил оценката на риска предварително, да си поеме риска и да си свърши мръсната работа САМ.

А какво става, когато едните искат да играят комбина с другите и имат ясна крайна цел?!

След последните събития според мен не е времето да се дискутира такъв закон точно сега. Първо направете анализ на менталитета на професионалистите в областта на икономиката, правото и финансите и тогава поемете отговорността да им поверите тази задача!

Автор: Емил Алексиев (17.02.2024 23:48)

бележка по предложената разпоредба на чл.35, ал.4, т.3

По отношение на предложената разпоредба на чл.35, ал.4, т.3 следва да се има предвид следното:

Не е възможно към купувачите на кредити да се прилагат разпоредбите на глава шеста от Закона за защита на потребителите. Глава шеста от ЗЗП урежда неравноправни клаузи в договори на търговци, сключени с потребители, които не са били предмет на индивидуално договаряне.

Разпоредбата на чл.35, ал.4, т.3 от проекта на закон съдържа изисквания към купувачите на кредити, които сключват договор с продавач на кредит (кредитна институция). При този договор, и двете договарящи се страни са търговци. Не е възможно да се прилагат разпоредбите на глава шеста от ЗЗП, която регламентира неравноправни клаузи на договори между търговци и потребители, при това, които не са били предмет на индивидуално договаряне. Предложената разпоредба няма да се прилага, поради противоречие със Закона за защита на потребителите и поради противоречие с Директива 93/13/ЕИО за неравноправни клаузи в договори, сключени с потребители..

Предвид горното, е необходимо в разпоредбата на чл.35, ал.4, т.3 на проекта на закон да се заличат думите „...**на глава шеста от Закона за защита на потребителите**“.

История

Начало на обществената консултация - 09.02.2024

Приключване на консултацията - 11.03.2024

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
